

prima instanță – S.D. Uzun

dosarul nr. 2rac-371/16

instanța de apel – V. Movilă, E. Duvrecenschii, N. Veleva

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Camera de Licențiere,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere împotriva Societății cu Răspundere Limitată „VLAD&VEN.VENT” cu privire la retragerea licenței,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Camera de Licențiere și menținută hotărârea Judecătoriei Taraclia din 02 februarie 2016

c o n s t a t ă

La 19 ianuarie 2016 Camera de Licențiere a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „VLAD&VEN.VENT” cu privire la retragerea licenței.

În motivarea acțiunii petiționarul a indicat că, în baza Deciziei privind eliberarea licenței nr. 5823 din 22 decembrie 2010 Societatea cu Răspundere Limitată „VLAD&VEN.VET” este titularul licenței seria A MMII nr. 036342 din 14 ianuarie 2011 pentru genul de activitate „asistență veterinară”.

Urmare a sesizării Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Taraclia nr. 91-1/2-4099 din 21 decembrie 2015 și a anexelor confirmative, precum și urmare a examinării documentelor conținute în dosarul de licențiere al Societății cu Răspundere Limitată „VLAD&VEN.VET”, s-a depistat faptul prezentării autorității de licențiere a unor date neautentice în actele depuse, lipsa raporturilor juridice de muncă a Societății cu Răspundere Limitată „VLAD&VEN.VET ” cu Oleg Constantinov (felcer veterinar).

În legătură cu ce, în temeiul respectării prevederilor art. 17 alin (1) și (3) al Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art. 7 alin. (2) lit. a), art. 21 alin. (2) lit. c) și alin. (6) al Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător reclamantul Camera de Licențiere a emis decizia nr. 05 din 12 ianuarie 2016, privind retragerea licenței SRL „VLAD&VEN.VET”, care este titularul licenței seria A MMII nr. 036342 din 14 ianuarie 2011 pentru genul de activitate „asistență veterinară”.

Invocă reclamantul și prevederile art. 21 alin. (2) lit. c) al Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător în conformitate cu care drept temei pentru realizarea acțiunilor prevăzute de lege în vederea retragerii licenței servește depistarea unor date neautentice în documentele prezentate autorității de licențiere.

Or, reclamantul în virtutea atribuțiilor conferite de Hotărârea de Guvern nr. 779 din 27 noiembrie 2009 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Camerei de Licențiere și efectivului-limită ale acesteia, acordă licențe pentru genurile de activitate stabilite de lege și are drept misiune asigurarea respectării riguroase a condițiilor de licențiere necesare pentru practicarea activităților de întreprinzător, pentru excluderea prejudicierii drepturilor, intereselor legitime și sănătății cetățenilor, mediului înconjurător și securității statului, statut ce obligă Camera de Licențiere să se conformeze legislației în vigoare și să întreprindă măsuri în vederea înlăturării încălcărilor ce ar avea impact nefast asupra societății civile și/sau ar prejudicia bugetul statului, și care concomitent îi permite să se pronunțe în vederea suspendării temporare/retragerii licenței.

În susținerea celor indicate invocă reclamantul și art. 17 alin. (1), (2) și (3) al Legii nr. 235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art. 343¹ al Codului de procedură civilă, în conformitate cu care activitatea de întreprinzător poate fi suspendată în cazurile prevăzute expres de lege, cu adresarea ulterioară în instanța de judecată a autorității care a dispus suspendarea. Decizia autorității privind suspendarea (limitarea) activității de întreprinzător se aplică pînă la adoptarea de către instanța de judecată a hotărîrii definitive și irevocabile.

Cere reclamantul retragerea licenței SRL „VLAD&VEN.VET”, seria A MMII nr. 03634 din 14 ianuarie 2011 eliberată pentru genul de activitate „asistență veterinară”.

Prin hotărîrea Judecătorei Taracalia din 02 februarie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Camera de Licențiere și menținută hotărîrea Judecătorei Taracalia din 02 februarie 2016.

La 15 iulie 2016 Camera de Licențiere a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Invocă ilegalitatea hotărîrilor judecătorești, deoarece au aplicat eronat normele de drept material și procedural, în special prevederile art. 117 alin. (1), art. 118, art. 123, art. 237, art. 238, art. 239, art. 240 alin. (1) CPC și art. 21 alin. (2) lit. c) al Legii nr. 451 din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

Or, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că intimatul activează pe mai multe adrese decât cele indicate în licență.

Astfel, atîta timp cît titularul de licență își desfășoară activitatea pe alte adrese decît cea indicată în ea, fără a fi prezentate actele necesare autorității de licențiere în vederea includerii acestora în licență, agentul economic activează ilegal.

Totodată, urmează a fi apreciat critic și argumentul precum că valabilitatea licenței a expirat la 14 ianuarie 2016 întrucît în conformitate cu art. 279 CPC, pricinile cu privire la sistarea valabilității și retragerea licențelor/autorizațiilor ce vizează activitatea de întreprinzător se examinează în cadrul procedurii speciale – instanța de judecată examinînd legalitatea deciziei în sine la momentul emiterii acesteia.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Camera de Licențiere nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Camera de Licențiere asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Camera de Licențiere ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Camera de Licențiere se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat